

ऋविज आह हे ऋविजः स्वस्तिभिः कल्याणैर्युग्ं नोऽस्मान्यात रक्षत ॥ २८ ॥

नियुत्वान्वायवागक्ष्य७ शुक्रोऽग्रयामि ते । गतांसि सुन्वतो गृहम् ॥ २९ ॥

षडृचो वायुदेवत्याः वायव्येष्टकापशुपक्षे वपादीनां याज्यानुवाक्याविन नियु-
क्ताः आद्या गायत्री गृत्समदृष्टा । हे वायो यतः सुन्वतो यज्ञमानस्य गृहं प्रति
त्वं गता गमनशीलोऽसि तन्नत आद्युदात्तत्वात् अतो नियुत्वानश्चावान् सन् आ-
गहि आगह शपो लुक् । अयं शुक्रो ग्रहः ते त्वां प्रति अग्रयामि अयतु प्राप्नोतु
लकारपुरुषव्यत्ययः (7.) । शुक्रादिग्रहाणां पात्रं तमेवेति भावः ॥ २९ ॥

वायो शुक्रोऽग्रयामि ते मधोऽग्रं दिविष्टिषु ।

आयाहि सोमपीतये स्पार्हो देव नियुत्वता ॥ ३० ॥

अनुष्टुप् पुरुमीठाजमीढृष्टा हे वायो शुक्रो ग्रहः त्वमग्रयामि आगहतु । की-
दृशः शुक्रः दिविष्टिषु मधः अग्रं द्यौरिष्यते प्रार्थ्यते याभिस्ता दिविष्टयो यज्ञाः
ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेत्युक्तेः मधः मधुनो रसस्याग्रं सारभूतः यज्ञरसेषु
शुक्रो ग्रहः सारभूत इत्यर्थः । किं च हे देव वायो नियुत्वता अश्चावता रथेन
आयाहि आगह किमर्थं सोमपीतये सोमपानाय कीदृशस्त्वं स्पार्हः स्पृहायोग्यः
यज्ञमानादिभिः स्पृहणीयः ॥ ३० ॥

वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः साकं गन्मनसा यज्ञम् । शिवो नियुद्धिः शिवाभिः ॥ ३१ ॥

हे गायत्र्यौ । वायुः शिवाभिः कल्याणवृषाभिः नियुद्धिरश्वाभिः कृत्वा मनसा
साकं चित्तेन सह सादरं यज्ञं गन् गह्तु । कीदृशः अग्रेगाः अग्रे गह्यग्रेगाः
विडुनोरनुनासिकस्यादिति [पा० ६.४.४१.] आकारः । यज्ञप्रीः यज्ञेन प्रीयते तुष्य-
ति यज्ञप्रीः । शिवः कल्याणकरः ॥ ३१ ॥

वायो ये ते सहस्रिणो रथासस्तेभिरागहि । नियुत्वान्सोमपीतये ॥ ३२ ॥

हे वायो ये ते तव सहस्रिणः सहस्रसंख्याका रथासः रथाः तेभिस्तैः रथैः
आगहि आगह किमर्थं सोमपानाय । कीदृशस्त्वं नियुत्वान् अश्चायुक्तः नियुतो
वायोरित्युक्तेः [निघ० १.१५.] ॥ ३२ ॥